

G A L E R I E
anderle
P A V L Í K O V

JAZZOVÉ LÉTO v PAVLÍKOVĚ

Vítáme vás na prvním z koncertů uskutečněných v rámci cyklu Jazzové léto v Pavlíkově, který inicioval pan Jiří Anderle. Prožíváme „osmičkový“ rok, ve kterém si připomínáme mnoho výročí týkajících se naší země. Dovolu, bychom tímto výjimečným hudebním setkáním přispěli ke slavnostní náladě letopočtu 2018.

„Hudba je neviditelná, nehmotná, tajemná. Plyne v čase a vyvolává v nás pocity blaženosti, štěstí i tísně. V jazzové hudbě do ní hráči při improvizacích promítají své emociální zážehy a my, posluchači, jsme obdarováni prolínáním tónů, melodií, harmonií neopakovatelné krásy. Taková hudba se dotýká lidského bytí a bez ní by byl náš život chudší.“

Jiří Anderle
PAVLÍKOVSKÉ JAZZOVÉ LÉTO MMXVIII

JIŘÍ VÁLEK, flétnista, hudební skladatel a pedagog

V letech 1954 – 1959 studoval hru na flétnu na Vyšší hudební škole v Kroměříži u Roberta Slámy. Na AMU, kde absolvoval v roce 1964, byl žákem Josefa Boka a Františka Čecha. V letech 1975 – 2006 byl sóloflétnistou orchestru České filharmonie. Vystupoval na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro, v abonementních cyklech České filharmonie a Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK, s Pražským komorním orchestrem i se zahraničními ansámblly. Věnoval se také komorní hře: v letech 1964 – 1975 byl členem Českého noneta a od sedmdesátých let souboru Ars rediviva. Jeho souborná nahrávka flétnových sonát Georga Friedricha Händela byla v roce 1978 oceněna Zlatou deskou Supraphonu i zahraniční odbornou kritikou.

„Od Jiřího jsem se nechal pozvat rád, jelikož si ho velmi vážím jako výtvarníka. Naše přátelství se rozvinulo po společném hraní s Grafičankou při oslavách jejích pětáctýřicátin a já si velice vážím příležitosti si v jeho galerii zahrát. Mimo jiné máme chalupu ve Lhotě pod Džbánem, máme tak k tomuto kraji blízko.“

Jiří Válek

FRANTIŠEK UHLÍŘ, jazzový hráč na kontrabas, skladatel, pedagog

V letech 1965 – 1971 studoval na Stát-

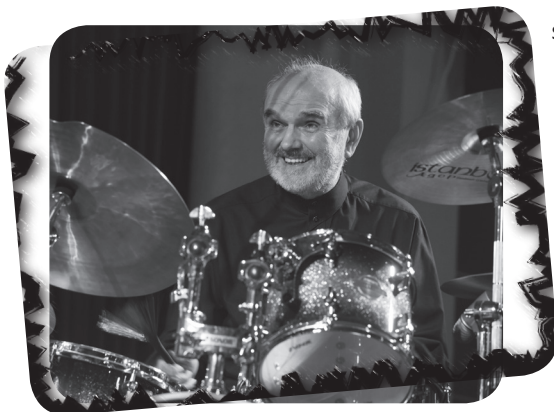
ní konzervatoři v Brně (kontrabas, klavír, komponování). Během studia hrál v orchestru Janáčkovy opery, v Brněnské filharmonii a v jazzovém kvartetu svého otce. Studium zakončil absolventským koncertem s doprovodem Moravského komorního orchestru (J. K. Vaňhal, koncert pro kontrabas a komorní orchestr). V roce 1971 stál u zrodu jazzového kvartetu (E. Viklický, F. Uhlíř, J. Dušek, J. Růžička), o rok později se stal členem nového SHQ Karla Velebného, kde hrál převážně v komorním triu bez bicích. Bývá ve světě řazen ke generaci hráčů na kontrabas ve světě označované jako „česká basová škola“ (M. Vitouš, G. Mraz). Během své kariéry spolupracoval s prominentními československými jazzovými skupinami (Emil Viklický Quartet, Linha Singers, Impuls, Baroque Jazz Quintet, Laco Deczi Cellula International, Jiří Stivín Quartet) a hudebníky (Karel Růžička, Rudolf Dašek, Jana Koubková, Zuzana Lapčíková, Gabriel Jonáš, Peter Lipa, Josef „Dodo“ Šošoka). V současnosti vystupuje se svým ansámblem F. U. T. (František Uhlíř Team).

„Jirku jsem měl vždycky rád a samozřejmě si vážil jeho práce, také poslouchám jeho vyprávění v rádiu (jako mnoho lidí). Počátek našeho intenzivnějšího přátelství se však počítá od výstavy ke 45. výročí založení Grafičanky pořádané v Roztokách u Prahy, kde jsme si spolu zahráli a slíbili si, že v tom musíme pokračovat. Jirka má rád modernější formy jazzu a tím je mi blízký. Pozvat jsem se rád nechal také proto, že si prohlédnu jeho nádhernou galerii.“

František Uhlíř

JOSEF VEJVODA, hudební skladatel, bubeník, kapelník a dirigent

Narodil se jako nejmladší ze tří synů kapelníka a hudebního skladatele Jaromíra Vejvody, osobnosti české dechové hudby. Bicí nástroje začal studovat na Pražské konzervatoři v roce 1961, v té době se začal věnovat plně jazzu. Studium dokončil po dvojnásobném přerušení až v roce 1970. Roku 1967 se stal laureátem pražské Mezinárodní soutěže mladých jazzových sólistů v rámci Mezinárodního pražského jazzového festivalu. Vystupoval jako hráč na bicí nástroje s mnoha hudebními skupinami. K těm nej-

známějším patří Taneční orchestr Československého rozhlasu (TOČR) alias Jazzový orchestr Československého rozhlasu (JOČR), Orchester Gustava Bromy, S+HQ vedený multiinstrumentalistou Karlem Velebným, Jazz Cellula trumpetisty Laca Décziho, různá uskupení klavíristy Karla Růžičky, trio klavíristy Emila Viklického, Super Quartet s multiinstrumentalistou Jiřím Stivínem a Emilem Viklickým, i mnoho dalších. Komponoval také písničky pro Evu Pilarovou, Karla Černocho, Michaela Kocába.

Vejvodovy skladby hrály a hrají renomované orchestry, Pardubická, Janáčkova, Hradecká, Brněnská, Teplická filharmonie, Sukův komorní orchestr, Žestový soubor Janáčkovy filharmonie, Hudba Hradní stráže a Policie České republiky, Ústřední hudba Armády ČR, sólisté jako Pavel Šporcl, Josef Suk, violistka Jitka Hosprová, harfenistka Kateřina Englichová, klarinetista Milan Řeřicha a další a další. V současnosti vystupuje s hudebníky Kryštofem Markem a Ondřejem Štajnochrem v uskupení Josef Vejvoda Trio.

„S Jiřím jsme se velice sblížili po jednom z mých rozhovorů v rozhlasu, kde jsem mluvil o svém tatínkovi. Jiří Anderle se ozval, že má velmi rád jeho písničky a od té doby se datuje naše přátelství. Také hrajeme na stejný nástroj a vyměňujeme si názory a zkušenosti v oblasti jazzu, který máme oba rádi.“

„S Jiřím jsme se velice sblížili po jednom z mých rozhovorů v rozhlasu, kde jsem mluvil o svém tatínkovi. Jiří Anderle se ozval, že má velmi rád jeho písničky a od té doby se datuje naše přátelství. Také hrajeme na stejný nástroj a vyměňujeme si názory a zkušenosti v oblasti jazzu, který máme oba rádi.“

Josef Vejvoda

EMIL VIKLICKÝ, jazzový pianista a hudební skladatel

Je původem z výtvarnické rodiny (otec byl asistentem malíře Jana Zrzavého v letech 1946 – 49), hrát na klavír se učil v Lidové umělecké škole u Libuše Fiuráškové. Po maturitě na Slovanském gymnáziu v Olomouci (1966) absolvoval obor numerická matematika na přírodovědecké fakultě olomoucké Univerzity Palackého (1966 – 71, promovaný matematik), oboru se však později nevěnoval, protože již během studií přenesl svůj zájem na hudbu a zejména jazz. Základní vojenskou službu konal v jazzově orientovaném orchestru

Pavla Bayerleho v rámci Armádního uměleckého souboru Zdeňka Nejedlého (1971 – 72), což mu umožnilo navázat intenzivní kontakty s pražskou jazzovou scénou: hrál zejména v souboru Luďka Hulana Jazz sanatorium. Několikrát vystoupil na Československém amatérském jazzovém festivalu v Přerově, kde 1974 získal cenu pro nejlepšího sólistu. Po vojenské službě působil již jako profesionální umělec v souboru Linha Singers, pak své aktivity na dlouhou dobu spojil s ryze jazzovým ansámblem Karla Velebného SHQ.

Další důležitý vklad do umělecké dráhy Viklického vnesl jeho studijní pobyt na prestižním jazzovém učilišti Berklee College v Bostonu (1977 – 78). Ve své rozsáhlé jazzové činnosti pokračoval Viklický i v 90. letech a po zlomu století: viz např. 1991 vystoupení na North Sea Jazz Festival (EV Quartet), v letech 1994 – 98 hrával v Praze s vynikajícími jazzmany (Steve Lacy, Roscoe Mitchel, John Surman) atp. Viklický vystupuje v domácích i zahraničních jazzových klubech (mj. za spoluúčasti amerického básníka Allena Ginsberga ve Viole v prosinci 1993), spolupracuje s umělci z různých hudebních oblastí (Iva Bittová, Jana Boušková, Michal Prokop, Vlasta Průchová, Talichovo kvarteto, Laco Tropp, Jitka Zelenková ad.). Jeho práce přesahuje oblast jazzu, spolupracuje se Zuzanou Lapčíkovou i Jiřím Pavlicou. Výrazným příspěvkem soudobé hudbě se stalo CD *Homage To Josip Plečnik*, vydané při příležitosti Plečnikovy výstavy na Pražském hradě (kde např. najdeme i jméno Magdaleny Kožené). V současnosti vystupuje především s Emil Viklický „Grand Moravia“ Trio, Petr Dvorsky – bass, Cyril Zelenak, Tomas Hobzek – drums.

„Proč jsem se nechal pozvat do Pavlíkova? Mám rád Jirku Anderleho!“

Emil Viklický